

E – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Syntax 2			
Typ předmětu	povinný		dopor. ročník / semestr	2/LS
Rozsah studijního předmětu	1/1	hod. za týden	2	kreditů 3
Jiný způsob vyjádření rozsahu				
Způsob zakončení	zkouška		Forma výuky	prezenční
Další požadavky na studenta				
Praktická znalost syntaktického rozboru textu včetně interpunkce a jejího zdůvodňování (ověřuje se písemným testem u ZK, jehož součástí je interpunkční diktát).				
Vyučující	Prof. PhDr. Jana Svobodová, CSc.			
Stručná anotace předmětu				
Disciplína plynule navazuje na Syntax 1 a zaměřuje se zejména na syntaktickou analýzu textů a akcentování větněčlenského rozboru i práci s interpunkcí, aby studenti byli připraveni jak pro školskou praxi, tak pro práci korektorů textů a další úkoly vyžadující hlubší bohemistickou erudici, opřenou o adekvátní gramatické poznatky. Teoretické výklady z přednášek jsou spojeny s rozбором konkrétního jazykového materiálu v seminářích. Témata přednášek (orientační členění): 1. Pojetí větných členů; subjekt, bezpodmětné struktury. 2. Predikát slovesný a slovesně-jmenný. 3. Objekt a adverbíale. 4. Doplněk; atribut shodný a neshodný. 5. Nepravdivosti větných struktur (motivované – elipsa, parenteze, polovětné útvary; nemotivované). 6. Parcelace textu a interpunkce v češtině. Hlavní zásady versus obtížnější případy, zvláštnosti a aktualizace. 7. Souvětí parataktické a hypotaktické. Způsoby klasifikace vedlejších vět. Složité souvětí. Sémantická klasifikace souvětí.				
Informace ke kombinované nebo distanční formě				
Rozsah konzultací (soustředění)			hodin za týden	
Rozsah a obsahové zaměření individuálních prací studentů a způsob kontroly				
Závěr disciplíny: zkouška opírající se o písemný test (teoreticko-praktická část podle kapitoly Skladba z učebnice Čeština pro učitele + diktát z celé příručky Průvodce českou interpunkcí).				
Studijní literatura a studijní pomůcky				
ČECHOVÁ, M., aj. Čeština – řeč a jazyk. Praha: ISV nakladatelství, 2002. DANEŠ, F. Věta a text. Praha: Academia, 1985. GREPL, M., KARLÍK, P. Skladba češtiny. Praha: Votobia, 1998. GREPL, M., KARLÍK, P. Skladba spisovné češtiny. Praha: SPN, 1987. GREPL, M., KARLÍK, P. Učte se s námi skladbě češtiny. Praha: SPN, 1987. HUBÁČEK, J., JANDOVÁ, E., SVOBODOVÁ, D., SVOBODOVÁ, J. Čeština pro učitele. b. m: VADE MECUM BOHEMIAE, 2010. KARLÍK, P., NEKULA, M., RUSÍNOVÁ, Z. (eds.) Příruční mluvnice češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 1997. KARLÍK, P., NEKULA, M., PLESKALOVÁ, J. (eds.) Encyklopedický slovník češtiny. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2002. KOL. Mluvnice češtiny III. Skladba. Praha: Academia, 1987. Pravidla českého pravopisu. Školní vydání. Praha: Fortuna, 2002. SEDLÁČEK, M. K vývoji českého pravopisu. Naše řeč, 1993, roč. 76, část 1 – s. 57 n., část 2 – s. 126 n. SVOBODOVÁ, J. Průvodce českou interpunkcí. b.m: VADE MECUM BOHEMIAE, 2003. SVOZILOVÁ, N., PROUZOVÁ, H., JIRSOVÁ, A. Slovesa pro praxi. Praha: Academia, 1997. SVOZILOVÁ, N., PROUZOVÁ, H., JIRSOVÁ, A. Slovník slovesných, substantivních a adjektivních vazeb a spojení. Praha: Academia, 2005.				

